

הוכן עיני כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

גיטין דף ב.

המוליך גט למקומות דלהלן האם צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם?

המביא ממקומות המובלעים בא"י	המביא מרקם וחגר - שסמוכות לארץ ישראל	למקומות רחוקים - כמדינת הים ¹	
אין צריך	אין צריך	צריך לומר	לתנא קמא
אין צריך	צריך לומר	צריך לומר	לרבן גמליאל
צריך לומר	צריך לומר	צריך לומר	לר' אליעזר

מפני מה אמר ר' יהודה במשנתנו שבערים דלהלן צריך לומר בפ"נ ובפ"נ? [תוד"ה ואשקלון].

עכו	רקם וחגר	אשקלון	
מיירי בחציה שבא"י ⁴	לא נכבשו ע"י עולי בבל ³	לא נכבשו ע"י עולי בבל	לרבינו תם ²
רחוק מעיקר הישוב	רחוק מעיקר הישוב	רחוק מעיקר הישוב	לר"י

גיטין דף ב:

באופנים דלהלן האם צריך לומר בפני נכתב ובפני נחתם או לא?

אליבא דרבא - משום קיום ⁵	אליבא דרבה - משום לשמה	
אין צריך ⁶	צריך לומר	הביאו אותו שני שליחים
צריך לומר	אין צריך	מדינה למדינה בארץ ישראל
אין צריך	צריך לומר	באותה מדינה במדינת הים

¹ כתבו התוס' (בד"ה ממדינת), שהטעם שלא כתבה המשנה "המביא גט בחו"ל", הוא כדי להורות לנו שקאי על מקום רחוק מא"י - אבל במקום קרוב לא"י ס"ל לת"ק שאה"נ דלא צריך לומר בפ"נ ובפ"נ.

² הנה נחלקו ר"ת ור"י בתוס' מה הטעם שמקומות מסוימים נחשבים משנתנו כארץ ישראל ומקומות אחרים לא, ר"ת מפרש שהכל תלוי אם כבשוהו עולי בבל, דהגם שנכבשו ע"י עולי מצרים בראשונה, מ"מ אם לא חזרו וכבשו אותו שוב עולי בבל לא חשיב במעלת א"י וצריך לומר שם בפ"נ ובפ"נ. ואילו ר"י תולה זאת מה שבמציאות הוא מקום רחוק מעיקר הישוב ומהבתי דינים, דבמקומות אלו אפי' שהם א"י גמורה כיון שהם רחוקים אין בקיאים שם לשמה ואין עדים מצויים לקיימו.

³ ואלו הם רקם וחגר הנמצאים בצד המזרחי של א"י - והם אלו שלא נכבשו ע"י עולי בבל, אכן יש רקם וחגר בצד המערבי הקרוב לים פלשתים ושם הם חלק מא"י וגם נכבשו ע"י עולי בבל וכמו שחשיב להו בספרי מהערים שנכבשו ע"י עולי בבל.

⁴ דאי אפשר לומר שלא כבשוהו עולי בבל, דהרי החכמים כשהיו נפטרים מחבריהם היו נפרדים מהם בעכו כי לא רצו לצאת לחו"ל, ומזה מוכח שעכו היא חלק מא"י, וגי' ר' אבא היה מנשק כיפי דעכו משום קדושת א"י. ולכן ביאר ר"ת ע"פ הירושלמי שעכו חציה מא"י וחציה מחו"ל, ומשנתנו שאמרה "מעכו לצפון ועכו כצפון" מיירי בחלק החצי הצפוני שהוא כבר מחו"ל.

⁵ פ"י, נחלקו רבה ורבה בטעם תקנת בפני נכתב ובפ"נ, דלרבה הטעם משום שאין בני חו"ל בקיאים לשמה, וחישינן שמא לא נכתב הגט הזה לשמה, ולכן צריך שיעיד השליח שנעשה הגט בפניו - וממילא ב"ד ישאלו אותו האם נעשה לשמה ויענה. ואילו לרבא הטעם הוא לפי שאין שיירות מצויות מחו"ל לארץ, ואם יבוא הבעל ויערער שלא כתבו חישינן שלא נמצא עדים שמכירים את החתימות שבגט, ולכן צריך שיאמר בפ"נ ובפ"נ - שבאופן זה נאמין לשליח.

⁶ רש"י פירש דכיון שהביאו אותו שני השלוחים יחד ויוצא הגט מתחת יד שניהם, הרי שהם מצויים לקיים את הגט אם יערער הבעל. והקשו התוס' (בד"ה דאתויה) דזכי השלוחים נמצאים כל הזמן סמוך למקום האשה, הרי יש לחוש שהם ילכו חזרה למקומם - ומי יקיים הגט. ולכן ביארו, שמיירי שאומרים השלוחים הללו שהבעל שלחם, ולכן שוב לא יכול לערער שלא שלחם. ואם יערער ויאמר שהחתיים עדים פסולים (ושלכן צריך קיום החתימות כדי להוכיח שאינם פסולים), זה אינו, כי לא נאמינו שהחתיים בכונה עדים פסולים להכשילה.